

Yanık Ezgilerde Yundum Gülcebuluşma

— Ozan EFE · 24 Ağustos 2010

(Yol üstü İzlenimleri-Köln-1)

gidenler neler ummuş

yüreğim delik deşik

gözü Köln de yummuş

hüznüme olur beşik

geçtim içinden

dilimi bilen

halime gülen

elime gelen

güzellikler yaşadım

yedi kar'ından çocuklar

akşam diz boyuydu

sabaha serçeler

yiyecek arar

gezerken terledik durduk

tam tamı on yıl olmuş

çocuğa okul dolmuş

yüksek okullar bulmuş

ankaraya yerleşik

çoğu zaman

yürüyen insanlar eridi

dudağında billur bardağına uzanırken

kırılıp akıp giden gecede

ışıklı bir sokak (aydın caddesi)

yolu uzun mu uzun

sere serpe serpilmiş

her bir noktada ayrı bir yetenek

güzelliğinde sunum

müzik dolusu sessiz ve tatlı

gece uyuduğun an

oltaya gelmez zaman

alamanyaya erken geldin

karlar yağdırdın geceler ardına

içimizi ısıtan ateş

bulutlar arasından

başını çıkardı güneş

erimiş yerde hafif

ıslaklık kokusu yerde kalan

biraz yırtık biraz serseri zaman

yabandan kaldı bize

sesimi kıstım billur kadehler ötesinde

görünmez rengarenk

yanık ezgilerde yundum